

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvirgensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiariam Et Loca quædam vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium, Patauiensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Haec Svnt Decreta, Qvae Constitvit sancta Synodus, in loco, qui dicitur Dingoluingen, Domino I. Tassilone Tassilo mediante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

am honorum virorum iudicio) consultius fuisset, veterum Diplomatum, Epistolarum ac Decretorum verba genuina ac autentica, utcunque parum elegantia, prout seculum illud tulit, ponere. Nam mutatio verborum sepe numero sensum quoque, ac ipsam sententiã pervertere videtur, quod plerisque doctos viros, ac Ouentini alias studiosos in ipso (et merito quidem) desiderare audio. Consimile, nec minus insignis audacia Auentini exemplum, vide infra sub Episcopo WISVND.

Meliori animo et fide integriore nos hic representamus Concilium seu Synodum Dingolingen. vel potius fragmentũ eius, quod clarissimus et perenni memoria dignus Dn. Henricus Canisius Notiomagus I.C. et SS. Canonum, professor in Academia Ingolstadtensi Dominus et amicus meus honorandus, acceptum ab Illustri viro Marco Velfero, multis nominibus mihi nunquam non honoratissime nominando, a se propria manu ex peruetusto Codice ex scriptum, anno MDC. in lucem edidit.

Not. Nonnulla huius Concilij acta supra sub Patavien. et Laureacen. Archiepiscopo Wisserico extant; quae candido lectori cum his conferre non iniucundum fore spero, nec infructuosum.

HÆC SVNT DECRETA, QUÆ CONSTITVIT

sancta Synodus, in loco, qui dicitur Dingoluingen, Domino

* Tassilo mediante,

* l. Tassilo
me.

DE die Dominico ita constitutum est, vt tali honore habeatur, sicut in lege scriptum est, et in decretis Canonum. Et si * quid præsumperit frangere contra legem aut decreta Canonum, tali pœna subiaceat, sicut ibi scriptum est.

De hæreditate, quæ tradita est ad Ecclesiam, ita constituit; vt quisquis hæreditatem suam ad Ecclesiam antea donauerat, aut postea donauerit, si quid mutare voluerit, chartam suam habeat ita scriptam, vt locum, et tempus, et personam habeat, aut tribus testibus fidelibus et nobilibus testificetur. Si Sacerdos non habeat chartam, nec testem, vt prædiximus, tunc sicut in lege Baiouariorum et iudex iudicat, sic defendat.

De eo, quod Episcopi iuxta Canones, et Abbates Monasteriorum iuxta regulam * viuentes, ita constituit.

* De eo quod sanctimonialia, quæ in seruitio Dei sunt, ita constituit; vt nullus ausus sit in coniugium et matrimonium ducere, aut si quis ausus fuerit contra decreta canonum, ita componat sicut canones decreuerunt.

De eo, quod ius ad legem, quam habuerunt in diebus patris sui, nobiles et liberi et serui eius, ita donauerunt vt firma fieret.

De eo, quod vt si qui de nobili genere de hæreditate sua dare * ad sanctuarium Dei, in sua potestate esset, nemo prohibuisset nec mutaret in perpetuum.

De eo, quod vt serui Principis, qui dicuntur Adelschalhe, * vt suam habeant Weregeldam, iuxta morem quem habuerunt sub parentibus, et cæteri minores Weregeldi iuxta legem suam, ita constituit.

De eo, quod parentes Principis quodcunque præstatum fuisset nobilibus intra Baiouarios, hoc constituit, vt permaneret et esset sub potestate vniuscuiusque relinquendum posteris, quam diu stabiles fœdere seruassent apud Principem ad seruiendum sibi, et hæc firma permaneret, ita constituit.

I.
Cognoscatur
cur numerus
hic primus
incipiant.

* l. Quam
et l. Quam
et l. Quam
et l. Quam

II.
* l. De san.
Elimoniali-
bus.

III.

IV.

* fort. deest
Sclerem.

V.

* videtur
abundare;

VI.

VII. De eo, ut nullus hæreditate sua priuetur, nisi per tres causas, * quas in pacto scribentur; propter homicidium, hoc est, ut quisquis hominem principis sibi dilectum occiderit, ob iniuriam Principis, & ad calumniam, hominem componat secundum legem, tunc priuetur hæreditate sua.

VIII. De eo, quisquis * mulierem nobilem acceperit in coniugium, & non præsciuit, ita constituit, ut iterum libera esset dimittat seruum, & postea non redigatur in seruitium, sed esset libera.

IX. De eo, quod & si quis de quocunque reatu accusatus ab aliquo, potestatem accipiat cum accusatore suo pacificare si voluerit, antequam pugnam quam Wehadinc vocatur, permittat.

X. De eo, quisquis de nobili genere deprehensus fuerit de illis * IV. causis, * de qua supra diximus: si ille hæreditate sua portionem pro illius criminis reatu perdat, vxor autem illius suo iure non priuetur, ita constituit.

DE COLLAVDATIONE QVAM EPISCOPI ET AB- bates in Baioaria inter se fecerunt, pro defunctis fratribus.

IN Christi nomine. Noticia, qualem convenientiam gentis Baioariorum Episcopi & Abbates inter se fecerunt, quorum nomina infra perarare stylo de-creuimus, id est, Manno Nuuenpurgensis ciuitatis Episcopus, Alim, Vigilius, Wiserich, Sintpreht, Heres Episcopi, Oportunus, Wolfpreht, Adalpreht, Ato, Vto, Lantfrit, Albune, Ruothart, Ernest, Reginpreht, Volchanhart, Perhhoch, Sigido Abbates. Vteorum quis de hac luce migraret, vnusquisque superstium Episcoporum vel Abbatum pro defuncto in domo sua Episcopali vel cænobio, C. missas speciales & eodem numero * psalterio cantare faciat. Ipse verò de propria persona sua XXX. speciales missas compleat, vel à religiosis sibimet subiectis, implere omninò prænotatum faciat numerum presbyteris siue monachis, cum de hoc seculo migrauerint Episcopus seu Abbas vno presbytero vel vno monacho XXX. missas speciales, totidem psalteria faciant celebrari.

DE CONCILIO, QVOD DVX TASSILO, APVD Dingoluingam celebravit.

REGNANTE in perpetuum domino nostro IESV Christo, in anno vero XXXII. regni religiosissimi Ducis Tassilonis gentis Baioariorum sub die * consulens, quod erat II. Id. Octobr. atque anno ab incarnatione Dominica DCCLXXII. Indiæ. X. diuina præfatus inspiratione, ut omne regni sui prænotatus Princeps collegium procerum coadunaret, in villam publicam Dingoluingam nuncupatam, ut ibidem tam regulare moderaret in sancto habitu cænobium virorum & puellarum, quam Episcopales moderaretur obsequias, insuper gentis suæ institutiones legum per primatos * imperitos vniuersa consentiente multitudine, quæ reperit * diuturna vitata, & quæ videbantur abstrahendo euellere, & quæ decretis placerent, componenda instituerentur. Inter tot verò collegia Sacerdotum deuolutis Episcoporum & Abbatum in præsentia paginis, regularis ordines vitæ atque Canonum normas, vel decreta patrum, nullis comprobare quiverant testimonijs, ut monachis parochiæ commendari deberent, vel publica baptismatis obsequia, nisi fortè pro periculo mortis, & nihil eorum implerent commorandi negotio, excepto * vicissitudi-
nis

* I. psalteria.

* An. Cal
listi incidit
annis prid.
Id. Octobr.

* I. Episcopos.
* duntaxat.
nisi.

est.